

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Żuchowski
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Ewald

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej K. Lipińskiego

po rozpoznaniu w dniu 10.03., 19.04., 25.05., 22.06., 09.08. 2016 r.

sprawy: **1) oskarżonego A. K. urodz. (...) w T.**

syna G. i R. z d. K.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 1 lica 2015 r. w T. przy ul. (...) około godz. 11,25 posiadał wbrew przepisom ustawy substancje psychotropowe w postaci marihuany o masie netto 0,40 g

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

2) oskarżonej M. W. urodz. (...) w T.

córki R. i W. z d. S.

o to, że:

II. w okresie od kwietnia 2015 r. do dnia 31 lipca 2015 r. w T. przy ulicy (...) w mieszkaniu nr (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, udzieliła A. K. środek odurzający w postaci marihuany o łącznej wadze trzech gramów netto, czym osiągnęła korzyść majątkową o łącznej kwocie 90 zł

tj. o czyn z art. 59 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

III. w dniu 1 lipca 2015 r. w T. przy ul (...) w mieszkaniu nr (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzieliła A. G. środek odurzający w postaci marihuany o wadze 0,50 grama netto, czym osiągnęła korzyść majątkową o łącznej kwocie 15 zł

tj. o czyn z art. 59 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

I. przyjmując, iż oskarżony A. K. przez to, iż: w dniu 1 lipca 2015 r. w T. przy ul. (...) około godz. 11,25 posiadał wbrew przepisom ustawy substancje psychotropowe w ilości nieznacznej, przeznaczonej na własne potrzeby w postaci

marihuany o masie netto 0,40 g wyczerpał znamiona z art. 62 ust 3 ustawy z dnia 29.07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii na podstawie art. 62 a tej ustawy postępowanie karne w tym zakresie umarza;

II. uznaje oskarżoną **M. W.** za winną popełnienia zarzucanych jej czynów w punkcie II i III aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw polegających na tym, że:

- w lutym 2015 r. udzieliła A. K. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 0,5 g osiągając korzyść majątkową w wysokości 15 zł;

- w marcu 2015 r. udzieliła A. K. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 0,5 g osiągając korzyść majątkową w wysokości 15 zł;

- 23 maja 2015 r. . udzieliła A. K. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 0,5 g osiągając korzyść majątkową w wysokości 15 zł;

-10 czerwca 2015 r. udzieliła A. K. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 0,5 g osiągając korzyść majątkową w wysokości 15 zł;

-18 czerwca 2015 r. udzieliła A. K. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 0,5 g osiągając korzyść majątkową w wysokości 15 zł;

- 1 lipca 2015 r. udzieliła A. K. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 0,5 g osiągając korzyść majątkową w wysokości 15 zł;

- w dniu 1 lipca 2015 r. w T. przy ul (...) w mieszkaniu nr (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzieliła A. G. środek odurzający w postaci marihuany o wadze 0,50 grama netto, czym osiągnęła korzyść majątkową o łącznej kwocie 15 zł;

to jest przestępstw z art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 59 ust 1 tej ustawy i art. 91 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 69 § 1i 2 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonej M. W. na okres 3 (trzech) lat tytułem próby;

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżoną do informowania kuratora o przebiegu okresu próby;

V. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka przepadek wobec oskarżonej kwoty 105 (sto pięć) zł tytułem równowartości korzyści osiągniętej w związku z przypisanymi jej czynami w punkcie II wyroku;

VI. na podstawie art. 70 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa przez zniszczenie dowodu rzeczowego w sprawie w postaci suszu roślinnego o masie 0,22 g przechowywanego w KWP w B.;

VII. zwalnia oskarżoną od ponoszenia opłaty i wydatków w całości obciążając nimi Skarb Państwa.

sygn. akt **Sygn. akt II K 65/16**

UZASADNIENIE

W dniu 1 lipca 2015 roku o godz. 11:25 funkcjonariusze KP T.-Ś. zatrzymali na ul. (...), który posiadał przy sobie susz roślinny koloru zielonego znajdujący się w woreczku strunowym. Waga netto ujawnionego suszu roślinnego wynosiła 0,4 g. Oskarżony zakupił go u oskarżonej M. W. zamieszkującej przy ul. (...) za kwotę 15 zł . Wcześniej udzieliła A. K. środka odurzającego w postaci marihuany o wadze 0,5 g w marcu , 23 maja ,10 czerwca 18 czerwca 2015r. Za każdym razem A. K. przekazywał jej kwotę 15 zł.

(dowody: protokół przeszukania osoby, k. 4-6

protokół oględzin rzeczy, k. 10-11

wyjaśnienia oskarżonego A. K., k. 24-26, 140-142, 210 akt)

Badania chemiczne pozwoliły na ustalenie, iż ujawniona u oskarżonego substancja stanowi ziele konopi innych niż włókniste.

(dowód : opinia z badań chemicznych, k. 111-112)

Również w dniu 1 lipca 2015 roku około godz. 16:20 A. G. udał się do mieszkania oskarżonej M. W., gdzie zakupił od niej 0,5 g marihuany za kwotę 15 zł.

(dowód : zeznania świadka A. G., k. 6-7 zbiór C, k.104-106, 242-243 akt)

W dniu 31 lipca 2015 roku na balkonie należącym do mieszkania położonego przy ul. (...), który jest własnością J. J. ujawniono w plastikowym korytku 39 sztuk woreczków strunowych z białym proszkiem oraz 20 sztuk woreczków strunowych z suszem roślinnym. Mieszkanie to również znajduje się na parterze. Budynek w którym zamieszkuje J. J. oraz budynek, w którym znajduje się mieszkanie oskarżonej mają wspólne podwórko.

(dowody: protokoły oględzin, k. 54-57, k. 58-61

zeznania J. J., k. 223)

A. K. był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 28 października 2008 roku wydanym w sprawie X K 1243/08 za przestępstwo z art. 288 § 2 kk na karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 zł każda.

(dowód : dane o karalności, k. 89)

A. K. został oskarżony o to, że w dniu 1 lipca 2015 r. w T. przy ul. (...) około godz. 11,25 posiadał wbrew przepisom ustawy substancje psychotropowe w postaci marihuany o masie netto 0,40 g, tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oskarżony A. K. (k. 24-26, k. 140-142, k. 210v) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W toku postępowania przygotowawczego A. K. opisał, iż kupował marihuanę od kobiety w wieku ok. 50 lat zamieszkującej w przy ul. (...). Mężczyzna opisał, iż kamienica znajduje się na skrzyżowaniu ulic (...) oraz, że mieszkanie jest usytuowane na parterze po prawej stronie. Oskarżony określił kamienicę jako niezadbaną, a klatkę schodową jako nie posiadającą cech charakterystycznych. Wskazał na oskarżoną jako sprzedającą marihuanę na okazanych zdjęciach (k.25-26 akt). W trakcie konfrontacji z M. W. oskarżony rozpoznał ją jako kobietę, która sprzedawała mu marihuanę (k.140-142 akt). A. K. odwiedzał ją w tym celu kilkakrotnie. Kobieta wówczas wychodziła na chwilę z mieszkania po czym przynosiła w woreczku strunowym pół grama marihuany, które sprzedawała oskarżonemu za kwotę 15 zł.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w szczególności : protokołu przeszukania osoby (k. 4-6 akt), protokołu oględzin rzeczy (k.10-11 akt), wyjaśnień oskarżonego (k. 24-26, k. 140-142, k. 210v akt), opinii z badań chemicznych (k. 111-112 akt) należy stwierdzić, iż nie budzi wątpliwości, fakt posiadania w dniu 1 lipca 2015 r. w T. przy ul. (...) około godziny 11:25 wbrew warunkom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii substancji psychotropowych w postaci marihuany o masie netto 0,40 g.

Należy mieć jednak na uwadze fakt, że art. 1 pkt. 15 ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 roku o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2011 r., Nr 117, poz. 678), która weszła w życie z dniem 9 grudnia 2011 roku, dodano do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii art. 62 a. Zgodnie z tym przepisem postępowanie można umorzyć jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w art. 62 ust. 1 lub 3, są

środki odurzające lub substancje psychotropowe w ilości nieznacznej, przeznaczone na własny użytek sprawcy oraz orzeczenie wobec sprawcy kary byłoby niecelowe ze względu na okoliczności popełnienia czynu, a także stopień jego społecznej szkodliwości.

Najważniejszą zmianą wprowadzoną nowelizacją z 1 kwietnia 2011 r. jest więc wprowadzenie możliwości umorzenia postępowania dotyczącego posiadania narkotyków oraz określenie przesłanek umorzenia. Przesłankami tymi są: nieznaczna ilość posiadanego narkotyku, przeznaczenie go na własny użytek oraz niski stopień społecznej szkodliwości, połączony z okolicznościami popełnienia czynu. Postępowanie może być umorzone w przypadku wystąpienia wszystkich okoliczności jednocześnie. Samo posiadanie niewielkiej ilości narkotyków nie jest podstawą do możliwości umorzenia postępowania.

W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego zachodzą okoliczności wskazane w art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i doszedł do wniosku, że w niniejszej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki określone w tym przepisie.

Jeżeli chodzi o pierwszą z nich, tj. posiadane narkotyków w „nieznacznej ilości”, to wskazać należy, iż kryterium to jest wysoce ocenne. Przy jego wykładni pomocny okazać może się dorobek judykatury i doktryny związany z art. 48 ust 4 nieobowiązującej już ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 1997 r., Nr 75, poz. 468). Podkreślano wówczas, że należy wziąć pod uwagę różnice pomiędzy określeniem ilości środków odurzających i psychotropowych jako „nieznaczne”, „zwykłe” a „znaczne”. Nieznaczna ilość narkotyku to ilość niewielka, odpowiadająca doraźnym potrzebom uzależnionego, to jest odczuwanemu współcześnie głodowi narkotycznemu, maksymalnie kilka porcji, lecz nie ilość od tego większa, choćby zgromadzono ją w przewidywaniu przyszłych potrzeb. Ustawodawca nie uznał bezkarności gromadzenia dowolnych ilości narkotyków "na własny użytek", lecz jedynie posiadanie ich w tym celu "w ilości nieznacznej", ustalając koniunkcję obu tych przesłanek (art. 48 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 1997 roku; zob: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 4 października 2000 roku, II AKa 161/00, KZS 2000/10/39). Kryterium decydującym o tym, czy ilość środków odurzających jest "znaczna", "nieznaczna" czy "zwykła" są: ich masa wagowa (gramy, kilogramy, tony, ilość porcji), rodzaj środka odurzającego (podział na tzw. twarde i miękkie) i cel przeznaczenia (w celach handlowych, na potrzeby własne). (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2000 roku, II Aka 22/00, OSA 2001/2/8). Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy należałoby jednoznacznie stwierdzić, że ilość posiadanych przez A. K. środka odurzającego była „nieznaczna”, gdyż stanowiła jedną porcję marihuany.

Jeżeli chodzi o kolejną przesłankę umorzenia, tj. posiadanie środka na własny użytek, to Sąd nie znalazł podstaw do uznania, iż posiadana marihuana była posiadana w innym celu. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Należało zatem przyjąć, iż posiadał marihuanę na własne potrzeby. W wypadku posiadania nieznacznych ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych, jeżeli brak jest dowodów wskazujących na przeznaczenie na cele handlowe, przyjmować należy cel w postaci użytku własnego (zob. uzasadnienie do projektu ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 roku). Również ta przesłanka została więc spełniona w niniejszej sprawie.

Pozostałymi przesłankami stosowania tego przepisu są natomiast okoliczności przedmiotowe objęte przez dwa określenia: "okoliczności popełnienia czynu" oraz "stopień jego społecznej szkodliwości". Obie przesłanki są ze sobą w jakimś sensie powiązane, ale nie tożsame. Elementami decydującymi o tym, że okoliczności popełnienia czynu uzasadniają umorzenie postępowania może być przede wszystkim brak wyraźnego zagrożenia dla dóbr prawnych osób trzecich. Inaczej mówiąc można przyjąć, że na przykład przypadki posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych w szkole czy innych instytucjach edukacyjnych, placówkach oświatowych, jednostkach wojskowych, w czasie imprez sportowych, czy innych imprez masowych potencjalnie zawsze takie zagrożenie stwarzają. Dlatego w takich wypadkach stosowanie tego przepisu powinno być wyłączone.

W ocenie Sądu za umorzeniem postępowania przeciwko A. K. przemawiały również okoliczności popełnienia czynu, a także stopień jego społecznej szkodliwości. W ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu rozumiany przez pryzmat rodzaju i charakteru naruszonego dobra (zdrowia publicznego), rozmiaru wyrządzonej lub grożącej

szkody (brak w niniejszym przypadku), sposobu i okoliczności popełnienia czynu, wagi naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postaci zamiaru, motywacji sprawcy, rodzaju naruszonych reguł ostrożności i stopnia ich naruszenia uznać należałoby za niewielki.

Generalną przesłanką stosowania art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest niecelowość stosowania wobec pewnej grupy osób posiadających narkotyki represji karnej. Zdaniem sądu ukaranie A. K., w świetle przepisu art. 62 cyt. ustawy byłoby niecelowe.

Reasumując: z uwagi na fakt, że A. K. posiadał środki odurzające na własny użytek w ilości nieznaczej, a orzeczenie wobec sprawcy kary byłoby niecelowe ze względu na okoliczności popełnienia czynu, a także stopień jego społecznej szkodliwości, postępowanie należało umorzyć.

M. W. nie była karana sędownie.

(dowód : dane o karalności, k. 93)

M. W. została oskarżona o to, że :

I. w okresie od kwietnia 2015 r. do dnia 31 lipca 2015 r. w T. przy ulicy (...) w mieszkaniu nr (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, udzieliła A. K. środek odurzający w postaci marihuany o łącznej wadze trzech gramów netto, czym osiągnęła korzyść majątkową o łącznej kwocie 90 zł, tj. o czyn z art. 59 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w dniu 1 lipca 2015 r. w T. przy ul (...) w mieszkaniu nr (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzieliła A. G. środek odurzający w postaci marihuany o wadze 0,50 grama netto, czym osiągnęła korzyść majątkową o łącznej kwocie 15 zł, tj. o czyn z art. 59 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oskarżona M. W. (k.211) nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień. Nie chciała także odpowiadać na pytania. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej albowiem pozostawały w sprzeczności z twierdzeniami A. K. i A. G.. Od oceny wiarygodności twierdzeń tych osób zależała kwestia przyjęcia odpowiedzialności oskarżonej. Należy podkreślić, iż osoby te konsekwentnie wskazywały przez cały przebieg postępowania karnego na oskarżoną jako osobę, które sprzedawała im marihuanę. Nie miały wcześniej konfliktów z oskarżoną. Brak zatem podstaw do przyjęcia, iż miałyby pomawiać oskarżoną o zachowania nie mające miejsca w rzeczywistości. Obrona nie przedstawiała żadnych racjonalnych argumentów pozwalających na zakwestionowanie wersji A. K. i A. G.. Należy także stwierdzić, iż osoby te pomawiając oskarżoną nie próbowały w ten sposób uchylić swojej odpowiedzialności karnej. Nie kwestionowały bowiem, iż posiadały nabytą od oskarżonej marihuanę.

A. L. (k. 223) wraz z mężem zamieszkuje wspólnie z oskarżoną i jej mężem w mieszkaniu przy ul. (...). Świadek nie posiada informacji na temat handlu narkotykami przez mieszkańców kamienicy w której zamieszkuje. Zaprzeczyła również, by ktokolwiek przychodził do mieszkania w celu skontaktowania się z oskarżoną oraz wykluczyła, by można było pomylić ją z siostrą ze względu na kolor włosów. A. L. zauważyła nadto, że balkony znajdujące się od podwórza nie są usytuowane na tyle nisko, by można było wejść na nie od zewnątrz.

Zeznania świadka w ocenie Sądu nie zasługują na przyznanie im przymiotu wiarygodności, biorąc pod uwagę ustalenia faktyczne poczynione w sprawie. Pozostawały bowiem w sprzeczności z twierdzeniami A. K. i A. G., które Sąd uznał za wiarygodne. Należy także wskazać, iż A. L. jako osoba spokrewniona z oskarżoną – jej siostra miała interes prawny, aby składać zeznania korzystne dla tej osoby.

J. J. (k. 223) jest właścicielką mieszkania znajdującego się przy ul. (...), do którego przynależą dwa balkony. Balkon na którym znaleziono ukryte w plastikowej doniczce narkotyki jest położony od podwórza, w odległości kilku metrów od balkonu należącego do oskarżonej. J. J. podkreśliła, że nie korzysta ze swojego balkonu, a nadto, że w jej ocenie w łatwy

sposób można wejść na niego od strony podwórza. Świadek podała, iż latem 2015 roku na podwórzu przeprowadzano prace remontowe i znajdowały się tam drabiny.

Zeznania świadka nie przyczyniły się do poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, gdyż J. J. nie posiadała informacji na temat udzielania przez M. W. środków odurzających. Jednocześnie z znalezieniem narkotyków w jej balkonie nie zostały w niniejszej sprawie postawione żadne zarzuty.

S. D. (k. 222v) jest strażnikiem miejskim, i uczestniczyła jako przewodnik psa w przeszukaniu mieszkania oskarżonej. Potwierdziła, iż pies zareagował przy sprawdzaniu balkonu należącego do J. J., zaś w mieszkaniu należącym do oskarżonej nie znaleziono narkotyków. Świadek nadmieniła jedynie, iż pies zatrzymał się przy piecu kaflowym należącym do M. W..

Zeznania świadka korespondują ze sporządzoną na okoliczność użycia psa służbowego notatką (k. 42), natomiast fakt ujawnienia na balkonie J. J. woreczków strunowych znajduje pokrycie w protokołach oględzin (k. 54-57, k. 58-61), dlatego też nie ma podstaw, aby podważać wiarygodność zeznań S. D..

Nadto Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w oparciu o zgromadzone w toku sprawy dokumenty takie jak protokół zatrzymania oskarżonego A. K. (k. 2), protokół przeszukania oskarżonego A. K. (k. 4-6), protokół zatrzymania oskarżonej M. W. (k. 43), protokół eksperymentu procesowego z udziałem A. G. (k. 104-107), opinia z badań chemicznych (k. 111-112), a także dane o karalności dotyczące oskarżonych (k. 89, k. 93) oraz inne zawnioskowane do ujawnienia w akcie oskarżenia, które Sąd uznał za wiarygodne albowiem nie zaistniały podstawy do kwestionowania ich prawdziwości.

Z kolei art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii dotyczy występku, którego stroną przedmiotową może polegać na udzielaniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwianiu użycia środka odurzającego lub substancji psychotropowej bądź nakłanianiu do użycia środka odurzającego lub substancji psychotropowej. Dla bytu występku wystarczy, że sprawca postąpi chociażby w jeden z czterech wymienionych sposobów zachowania się. Możliwa jest też sytuacja, że sprawca swoim zachowaniem zrealizuje wszystkie znamiona występku. Jest to występki o charakterze bezskutkowym. Użyty w komentowanym przepisie termin „udzielać” należy rozumieć jako: dać, dostarczyć, częstować, dawać, wręczać, udostępnić, użyzyć. Osoba, której udziela się wymienionych środków lub substancji, nie może być abstrakcyjna, tzn. odbiorca musi zostać skonkretyzowany.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w postaci wyjaśnień A. K. oraz A. G., pozwolił ustalić, iż M. W. dopuściła się zarzucanych jej czynów. A. K. rozpoznał oskarżoną jako osobę, która sześciokrotnie sprzedała mu marihuanę, podał również jej adres. Z kolei A. G. w wyniku eksperymentu procesowego również wskazał miejsce zamieszkania oskarżonej jako mieszkanie w którym zakupił w dniu 1 lipca 2015 roku marihuanę. Fakt, iż w momencie przeszukania mieszkania oskarżona nie posiadała żadnych środków odurzających nie może automatycznie oznaczać, iż wcześniej nie udzielała ich innym osobom. Jednocześnie należy zauważyć, iż A. K. potwierdził, iż kobieta na chwilę opuszczała mieszkanie po czym wracała z woreczkiem strunowym. Wynika z tego, iż nie musiała przechowywać marihuany w swoim mieszkaniu. Kierując się powyższymi rozważaniami Sąd uznał, iż M. W. jest winna popełnienia zarzucanych jej czynów przy czym stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk. Oskarżona bowiem udzielała środków odurzających A. K. i A. G. w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności. Lojalnie należy przyznać, iż Sąd błędnie przyjął w wyroku, iż w dniu 1 lipca 2015r. oskarżona udzieliła A. K. środka odurzającego w postaci marihuany o masie 0,5 g, gdy w rzeczywistości było to 0,4 g (k.10 akt).

Występek z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 1 do lat 10.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił jako okoliczność łagodzącą fakt uprzedniej niekaralności oskarżonej.

Zdaniem Sądu wymierzona kara 1 roku pozbawienia wolności w minimalnej wysokości zagrożenia ustawowego w odpowiedni sposób uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynów, stopień zawinienia oraz cele kary. R. legis probacji tkwi w przekonaniu, że efekt resocjalizacyjny wobec sprawcy przestępstwa niewykazującego cech głębokiej demoralizacji osiągnąć można w warunkach wolności kontrolowanej, nakładając na niego stosowne obowiązki i poddając dozorowi kuratora sądowego. Podstawową przesłanką stosowania omawianej instytucji jest pozytywna prognoza, wyrażająca się w przekonaniu sądu, że sprawca wykona nałożone obowiązki próby i nie powróci do przestępstwa, a zatem wykonanie wymierzonej mu kary nie jest konieczne. Biorąc pod uwagę dotychczasowe postępowanie oskarżonej w szczególności fakt jej niekaralności, należało uznać, iż kara wolnościowa zapobieże powrotowi do przestępstwa.

Na podstawie obligatoryjnego zapisu art. 72 § 1 kk Sąd nałożył na oskarżoną obowiązek do informowania kuratora o przebiegu okresu próby, jako najbardziej odpowiedni biorąc pod uwagę charakter naruszonego przez nią dobra prawnego.

Z kolei, kierując się również obligatoryjnym obowiązkiem orzeczenia wobec oskarżonej przepadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa (art. 45 § 1 kk) orzekł przepadek kwoty 105,00 (sto pięć) złotych, która stanowi równowartość kwoty uzyskanej z udzielenia środków odurzających A. K. i A. G..

Na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono wobec A. K., z uwagi na umorzenie wobec niego postępowania karnego, przepadek znalezionej przy nim środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu w stosunku do oskarżonego A. K. znajduje podstawę prawną w art. 632 pkt 2 kpk. Z kolei oskarżoną M. W. Sąd zwolnił od kosztów procesu z uwagi na jej sytuację życiową – umiarkowany stopień niepełnosprawności oraz jedyne stałe źródło dochodu w postaci renty w wysokości 600 zł.